

§ 6.

Československá celní rada shromažďuje se k valným schůzím dle potřeby na pozvání ministra obchodu.

Československá celní rada volí ze svého středu odbory, jež svolává předsednictvo dle potřeby, a to pravidelně každého měsíce. Odbory jsou oprávněny přibrati ku svým poradám znalce.

§ 7.

Kancelářské práce obstarává oddělení ministerstva obchodu, jež bylo těmito pracemi pověřeno.

Zápisy o schůzích celní rady pověřuje předseda a dva členové, zápisy o schůzích pak odborový předseda a jeden člen. Důležitější rozhodnutí učiněná po vyslechnutí Československé celní rady ministerstvem financí po dohodě s ministerstvem obchodu, a v záležitostech zemědělství a lesnictví se týkajících též v dohodě s ministerstvem zemědělství, dle jejich volného uvážení, uveřejňují se s krátkým odůvodněním, jež by umožnilo použití tohoto rozhodnutí v obdobných případech.

§ 8.

Pokud nejsou členové Československé celní rady a jejich náhradníci státními úředníky, skládají slib do rukou ministra obchodu neb jeho zástupce; po čas svého úřadování mají právo nazývat se „členy československé celní rady“ neb krátce „celními rady“.

Činnost členů Československé celní rady je čestná, bezplatná. Členům mimo Prahu bydlícím poskytne se pouze jízda zdarma, nebo se jim nahradí výlohy jízdy.

§ 9.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením jeho pověřují se ministři obchodu, financí a zemědělství.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r.

Habrman v. r.

Štaněk v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Veselý v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Winter v. r.

Hampl v. r.

Čís. 526.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919

kterým se na území Slovenska provádí čl. VII. zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., o úvěru pro živnostníky poškozené válkou.

Ku provedení čl. VII. zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., na území Slovenska se nařizuje:

§ 1.

1. Procesní soud může na návrh žalovaného, když to jeho hospodářský stav ospravedlňuje a věřitel tím netrpí nepoměrné újmy, pro soukromoprávní peněžitě pohledávky vzniklé do 31. prosince 1918 včetně, proti živnostníkům uvedeným v čl. II. zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., pokud není nic jiného ustanoveno v § 3, určit v rozsudku delší lhůtu ke splnění, nežli zákonnou.

2. Lhůta může být povolena pro celou pohledávku anebo její část, nikoliv však přes 31. prosince 1919.

3. Žalovaný jest povinen osvědčiti skutková tvrzení, o něž opírá svůj návrh.

4. Soud může povolit lhůtu pod podmínkou, že dlužník dá jistotu.

5. Proti usnesení druhé stolice ať povolujícímu nebo odpírajícímu příročí není opravného prostředku.

6. Podal-li věřitel žalobu přes to, že dlužník ho mimosoudně žádal o poshovění a žádost zřejmě odůvodnil, a uznal-li žalobní nárok hned při prvním roku o žalobě ustanoveném, jest věřitel povinen nahraditi žalovanému náklady sporu, když soud povolí příročí, jak o ně bylo mimosoudně žádáno.

§ 2.

1. Dlužník (§ 1, odst. 1.) může u okresního soudu, v jehož obvodu má věřitel bydliště, navrhnouti, uznáváje jeho pohledávku, aby určena byla platební lhůta. Návrh takový může učiniti, i když jest závazek jeho určen notářským spisem způsobilým k exekuci.

2. Byl-li proti dlužníkovi (§ 1, odst. 1.) v upomínacím řízení vydán platební příkaz, může ve lhůtě k odporu určené u soudu, který platební příkaz vydal, navrhnouti, uznáváje věřitelovu pohledávku, aby určena byla platební lhůta dle tohoto nařízení.

3. Soud vyslechna věřitele, rozhodne usnesením. Povolí-li poshovění, vysloví v usnesení, že dlužník jest povinen zaplatiti uznanou pohledávku a určí lhůtu, anebo změně lhůtu ustanovenou v platebním příkazu, určí novou lhůtu ku plnění.

4. I tu platí obdobně ustanovení § 1. Dlužník jest povinen nahraditi věřiteli náklady spojené s jeho výslechem, leč by věřitel odmítnul jeho zřejmě odůvodněnou mimosoudní žádost za poshovění a soud příročí povolil, jak bylo za ně mimosoudně žádáno.

§ 3.

Ustanovení §§ 1 a 2 neplatí o pohledávkách ze směnek a šeků, jakož i:

1. o pohledávkách ze služebních smluv a smluv o dílo (locatio conductio operis et operarum);

2. o pohledávkách z nájemních a pachtovních smluv;

3. o pohledávkách spolkových nemocenských pokladen a náhradních ústavů, na zaplacení příspěvků k nemocenskému a pensijnímu pojištění;

4. o nárocích na placení úroků a anuit:

a) z pohledávek, které jsou přední úhradou zástavních listů a založených bankovních dlužních úpisů;

b) z pohledávek spořitelen a společných sirotčích pokladen knihovně zajištěných;

5. o důchodových pohledávkách a nárocích na výživu;

6. o pohledávkách z pojišťovacích smluv.

§ 4.

Živnostníkům (průmyslníkům) a obchodníkům, kteří prokáží vysvědčením obchodní a živnostenské (průmyslové) komory, že převážně dodávají nebo odebírají zboží určené do celní ciziny, pak živnostníkům (čl. II. zák.) a majitelům podniků, kteří osvědčí, že jsou převážně odkázáni na výdělek nebo příjmy z návštěvy cizinců, může býti povoleno soudem poshovění (§§ 1 a 2), i pro pohledávky v § 3, č. 1, 2 a 4, uvedené, pokud vzešly před 31. prosincem 1918 (včetně).

§ 5.

1. Exekuční soud může na návrh dlužníkův (§ 1, odst. 1.) odložit exekuci nejdéle do 31. prosince 1919, pokud nejde o zabavení movitého jmění nebo nucené zřízení zástavního práva. Není to přípustno, byla-li již povolena platební lhůta podle § 1, 2 nebo 4 tohoto nařízení.

2. O odkladu exekuce platí obdobně ustanovení § 1, odst. 1. a 3.—5.

3. Přípustno jest odložit exekuci i pro pohledávky ze směnek a šeků. V případech uvedených v § 4 může se povolit odklad i pro pohledávky v § 3, č. 1, 2 a 4, uvedené, které vznikly před 31. prosincem 1918.

4. Vymáhající (exekuci vedoucí) věřitel nemá nároku na náhradu nákladů vzešlých odloženou exekucí, odmítl-li mimosoudní zřejmě odůvodněnou žádost dlužníkovu za poshovění, a povolil-li soud odklad, jak bylo zaň žádáno mimosoudně.

§ 6.

1. Za dobu, o kterou se placení příročím odkládá, buďtež zapraveny zákonné úroky z prodlení nebo smluvní, nejsou-li vyšší nežli zákonné. Vyšší úroky požadovány býti mohou až do dne,

kteřého bylo platiti, kdyby nebylo příročí povoleno.

2. Doba, po kterou příročí bylo povoleno, nezapočítává se do lhůt promlčecích a zákonných lhůt ku podání žaloby.

§ 7.

Bylo-li smlouvou vyhrazeno věřiteli právo výpovědi nebo okamžitého požadování jistiny nebo jiné právní účinky, kdyby úroky, anuity nebo splátky ze soukromoprávních peněžitých pohledávek vzniklých do 31. prosince 1918 nebyly včas zaplaceny, nelze je kromě závazku platiti úroky v mezích stanovených v § 6, odst. 1. uplatniti, je-li dlužník dlužen toliko úroky, anuity nebo splátky, které dospěly nejdéle do 31. prosince 1918.

§ 8.

Že pro některou pohledávku bylo povoleno příročí podle tohoto nařízení, nepřekáží tomu, aby vyrovnána byla s jinou kompensací.

§ 9.

Jiné dosud platné předpisy o příročí platí i nadále, pokud ustanovením tohoto nařízení neodporují.

§ 10.

Nařízení toto nabude účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr spravedlnosti.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r.

Dr. Franke v. r.

Habrman v. r.

Dr. Veselý v. r.

Staněk v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Winter v. r.

Hampel v. r.

Čís. 527.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. září 1919

o placení daně z válečných zisků a daně válečné
4% státními pokladničními poukázkami.

§ 1.

Placení daně z válečných zisků a válečné daně za léta 1914—1918, která bude splatna po 1. říjnu 1919, může se státi 4% státními pokladničními poukázkami republiky Československé splatnými dne 1. října 1923 a 1. října 1924.